

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 67.

Vydána dne 17. října 1949.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(217. a 218.) 217. Zákon, kterým se zřizuje Státní úřad pro věci církevní. — 218. Zákon o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.

217.**Zákon****ze dne 14. října 1949,****kterým se zřizuje Státní úřad pro věci církevní.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zřizuje se Státní úřad pro věci církevní jako ústřední úřad; řídí jej ministr, kterého určí prezident republiky.

§ 2.

Úkolem Státního úřadu pro věci církevní je dbáti o to, aby se církevní a náboženský život vyvíjel v souladu s ústavou a zásadami lidově demokratického zřízení, a zajistiti tak pro každého ústavou zaručené právo svobody vyznání, založené na zásadách náboženské snášenlivosti a rovnoprávnosti všech vyznání,

§ 3.

Působnost ve všech věcech církevních a náboženských, kterou dosud vykonávaly jiné ústřední úřady, přechází na Státní úřad pro věci církevní.

§ 4.

Na Slovensku vykonává ministr, který řídí Státní úřad pro věci církevní, svou působnost zásadně prostřednictvím Slovenského úřadu pro

věci církevní, řízeného pověřencem, kterého určí vláda.

§ 5.

Podrobné předpisy o působnosti a organizaci Státního úřadu pro věci církevní a Slovenského úřadu pro věci církevní, jakož i o řízení před nimi, vydá vláda nařízením.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.,

též za ministra
Dr. Clementise

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Dolanský v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Duriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

218.**Zákon****ze dne 14. října 1949****o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

O s o b n í p o ž i t k y d u c h o v n í c h.

§ 1.

Stát poskytuje podle dalších ustanovení zákona osobní požitky duchovním církví a náboženských společností, kteří působí se státním souhlasem v duchovní správě, v církevní administrativě nebo v ústavách pro výchovu duchovních. Státní úřad pro věci církevní může výjimečně v dohodě s ministerstvem financí přiznat osobní požitky i duchovním, kteří jsou jinak činní.

§ 2.

Státní souhlas lze udělit jen duchovním, kteří jsou československými státními občany, jsou státně spolehliví a bezúhonní a splňují i jinak všeobecné podmínky pro přijetí do státní služby. Státní úřad pro věci církevní může v případech hodných zvláštního zřetele prominouti podmínku státního občanství.

§ 3.

(1) Osobní požitky duchovních tvoří:

- a) základní plat,
- b) hodnostní přídavek a
- c) odměna za vyšší výkon.

(2) Částky základního platu, způsob a míru jeho zvyšování, podmínky pro přiznání hodnostního přídavku a jeho výši, jakož i podmínky pro přiznání odměny za vyšší výkon a podrobnosti o této odměně stanoví vláda nařízením.

§ 4.

N á h r a d a c e s t o v n í c h, s t ě h o v a c í c h a j i n ý c h v ý l o h.

Duchovní, kteří mají nárok na osobní požitky, mají též nárok na náhradu cestovních, stěhovacích a jiných výloh podle obecných předpisů.

§ 5.

**P o v i n n o s t v y u č o v a t i
n á b o ž e n s t v í.**

Duchovní působící v duchovní správě jsou povinni vyučovati bezplatně náboženství na školách, není-li o vyučování náboženství jinak postaráno. Rozsah této povinnosti a bližší její úpravu stanoví v dohodě s ministrem školství, věd a umění nařízením ministr, který řídí Státní úřad pro věci církevní.

§ 6.

S o c i á l n í d á v k y.

Sociální dávky, zejména dávky na nezaopatřené děti, a pensijní zabezpečení duchovních a jejich rodinných příslušníků se poskytují podle obdoby předpisů platných pro státní zaměstnance. Podrobnosti stanoví vláda.

§ 7.

**P o s o b e n í a u s t a n o v e n í
d u c h o v n í c h.**

(1) Duchovenskou (kazatelskou a pod.) činnost v církvích a náboženských společnostech mohou vyvíjeti jen osoby, které mají k tomu státní souhlas, a které vykonají slib. Znění slibu stanoví vláda nařízením.

(2) Každé ustanovení (volba, jmenování) těchto osob vyžaduje předchozího souhlasu státu.

(3) Uprázdňená místa jest obsaditi nejdéle do 30 dnů. Nestane-li se tak, může stát učiniti potřebná opatření k zajištění řádného chodu duchovní správy, církevní administrativy nebo výchovy duchovních.

§ 8.

V ě c n é n á k l a d y.

(1) Stát hrađí církvím a náboženským společnostem podle jejich schváleného rozpočtu řádné věcné náklady spojené s výkonem bohoslužeb a jiných náboženských úkonů i s církevní administrativou.

(2) Na mimořádné věcné náklady poskytne stát v odůvodněných případech zvláštní pomoc.

§ 9.

R o z p o č t y.

(1) Zástupci církví a náboženských společností a správce církevního majetku jsou po-

vinní sestavovat rozpočty a závěrečné účty a předkládat je Státnímu úřadu pro věci církevní ke schválení.

(2) Rozpočty na řádné věcné náklady sestavují se podle skutečných potřeb, a to podle zásad státního rozpočtu; podrobnosti stanoví Státní úřad pro věci církevní v dohodě s ministerstvem financí.

§ 10.

M a j e t e k.

(1) Stát dozírá na majetek církví a náboženských společností.

(2) Zástupci církví a náboženských společností a správci církevního majetku sestaví soupis veškerého movitého a nemovitého jmění a majetkových práv církví a náboženských společností, jejich složek, komunit, ústavů, nadací, kostelů, obročí a fondů a předloží jej do tří měsíců od počátku účinnosti tohoto zákona Státnímu úřadu pro věci církevní. Podrobnosti stanoví Státní úřad pro věci církevní.

(3) Jakékoliv zeizení nebo zavazení majetku církví a náboženských společností vyžaduje předchozího souhlasu státní správy.

§ 11.

Z á n i k z á v a z k ů.

(1) Veškerý soukromý a veřejný patronát nad kostely, obrocími a jinými církevními ústavy přechází na stát.

(2) Veškeré závazky přispívat na účely církví a náboženských společností, jejich složek, komunit, ústavů, nadací, kostelů, obročí a fondů, opírající se o patronát nebo o jiné právní důvody nebo dlouhodobé zvyklosti, zanikají, s výjimkou závazků členů církví a náboženských společností, vyplývajících ze zřízení státem schválených.

§ 12.

U č i l i š t ě p r o v ý c h o v u d u c h o v n í c h.

Stát vydržuje učiliště a ústavy pro výchovu duchovních.

§ 13.

T r e s t n í u s t a n o v e n í.

Jednání nebo opominutí odporující ustanovením tohoto zákona nebo předpisům vydaným podle něho, trestá, nejde-li o čin trestný soudně, okresní národní výbor jako správní přestupek pokutou do 100.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se zároveň podle míry zavinění náhradní trest vězení do 6 měsíců.

§ 14.

Z r u š o v a c í u s t a n o v e n í.

Všechny předpisy, které upravují právní poměry církví a náboženských společností, se zrušují.

§ 15.

Ú č i n n o s t a p r o v e d e n í z á k o n a.

Tento zákon nabývá platnosti dnem 1. listopadu 1949; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.,
též za ministra
Dr. Clementise

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Dolanský v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Klíment v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

